

POSTANOWIENIE

Dnia 23 marca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w dniu 23 marca 2023 r. na posiedzeniu bez udziału stron

w sprawie S. K.

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 5 października 2022 r., sygn. akt II AKa 36/22, zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 13 października 2021 r., sygn. akt IV K 82/20,

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Wniosek złożony przez obrońcę skazanego nie zasługuje na uwzględnienie.

W kasacji obrońca skazanego zarzuciła rażące naruszenie przepisów prawa procesowego, mające istotny wpływ na treść orzeczenia, a nadto podniosła wystąpienie bezwzględnej podstawy odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. W związku z tym zarzutem trzeba podnieść, nie przesądzając ostatecznie tej kwestii, że przyjęcie na obecnym etapie postępowania bezwzględnej podstawy odwoławczej byłoby przedwczesne. Ustalenie, czy jest ona rzeczywista, czy tylko pozorna, wymaga analizy akt sprawy oraz pogłębionych rozważań prawnych, co może nastąpić tylko przy merytorycznym rozpoznaniu samej kasacji.

Należy zaakcentować, że instytucja wstrzymania wykonania wyroku określona w art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, a potrzeby jej zastosowania nie może uzasadniać sama czynność wniesienia kasacji. Potrzeba ta aktualizuje się dopiero

w istocie wówczas, gdy (niezależnie od przyszłego rozstrzygnięcia co do zasadności skargi) już wcześniej można stwierdzić zaistnienie istotnych powodów do uznania słuszności tej kasacji, bądź też wówczas, gdy strona wykaże odrębnie istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonanie orzeczenia pociągałoby za sobą wyjątkowo dolegliwe i nieodwracalne dla skazanego skutki (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 stycznia 2014 r., II KK 361/13, LEX nr 1427396).

Tymczasem mimo przedstawienia we wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności argumentacji dotyczącej możliwych poważnych konsekwencji odbywania przez niego tej kary, argumenty wniosku nie mogły przekonać o konieczności zastosowania instytucji z art. 532 k.p.k. W skardze uzasadniano konieczność wstrzymania wykonania orzeczenia sytuacją osobistą i rodzinną skazanego. Sąd Najwyższy nie neguje, że w przypadku S.K. sytuacja ta jest trudna i złożona. Jednakże okoliczności z nią związane mogą być ewentualnie podstawą w pierwszej kolejności do ubiegania się o odroczenie wykonania kary, bądź w przypadku osadzenia w zakładzie karnym, o udzielenie przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności. Z ustaleń Sądu Najwyższego wynika, że aktualnie przed Sądem Okręgowym w Lublinie toczy się takie postępowanie w przedmiocie odroczenia wykonania kary (do sygn. IV Ko 1056/22). Fakt ten w istocie rzeczy czyni bezprzedmiotowym wniesiony w trybie art. 532 § 1 k.p.k. wniosek.

Podkreślenia wymaga również ta okoliczność, że przedmiotem rozważań związanych z oceną przez Sąd Najwyższy zasadności złożonego w trybie art. 532 § 1 k.p.k. wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie może być całościowa i merytoryczna ocena trafności i zasadności podniesionych w kasacji zarzutów, gdyż ta może zostać rozstrzygnięta dopiero w trakcie rozpoznawania tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia. Brak bowiem możliwości uznania na tym etapie, jeszcze przed merytorycznym rozpoznaniem sprawy, że *prima facie* zarzuty podniesione w kasacji wskazują na tak poważne błędy w kontroli apelacyjnej dotyczącej czynienia ustaleń faktycznych przez Sąd I instancji, że powinny one prowadzić do uchylecia wyroku Sądu odwoławczego i powtórzenia tego postępowania, chociaż oczywiście nie można wykluczyć takiej możliwości.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.